

www.harmonieensemble-orchestra.com

Oboes: Javier Guna i Vicente Gómez

Clarinets: Juan Faubel i Josep Soler

Cornos di basseto: Jan Guns i Miguel Castillo

Fagots: Ismael Forner i Miguel Ángel Gil

Trompes: Juan Pavia, Miguel Guillem, Eliseo Escrig i Roberto Blesa

Contrabaix: Mar Ripoll

Director convidat: Miguel Vidagany

HE

www.harmonieensemble-orchestra.com

HE

www.harmonieensemble-orchestra.com

OBERTURA DE LA FLAUTA MÀGICA
SERENATA NO.10 K.361
"GRAN PARTITA"

W.A.MOZART

CONCERT DE HARMONIE ENSEMBLE
DIRECTOR CONVIDAT: MIGUEL VIDAGANY

DISSABTE 18
DE GENER

A LES 20 HORES

ERMITA DE MONTIEL, BENAGUASIL

PROGRAMA DE CONCERT

Obertura "La flauta mágica" de W.A.Mozart
(Arranjament de Joseph Heidenreich) (7')

Serenata No.10 K.361 en Si bemol "Gran Partita" de W.A.Mozart (50')

I.Largo. Molto Allegro

II.Menuetto

III.Adagio

IV.Menuetto. Allegretto

V.Romanze. Adagio

VI.Tema amb variazioni

VII.Finale. Molto Allegro

Harmonie Ensemble

Miguel Vidagany, director

NOTES AL PROGRAMA

La flauta màgica (K.620) és un òpera en dos actes amb música de Wolfgang Amadeus Mozart i llibret en alemany d'Emanuel Schikaneder.

És l'última òpera escenificada en vida del compositor i estrenada al *Theater auf der Wieden* de Viena, el 30 de setembre de 1791 sota la direcció del propi Mozart, tot just dos mesos abans de la seva mort. És un tipus d'òpera popular cantada en alemany, en el qual s'intercalen parts parlades. En aquest cas s'interpretà un arranjament per a octet de vent de l'obertura de l'òpera de Joseph Heidenreich.

Alguns dels més importants especialistes en Mozart suggereixen, a partir de l'anàlisi del manuscrit original, que la composició de la Serenata No.10 K.361 en Si bemoll "Gran Partita" va tindre lloc en 1781 o 1782. Que fon escrita especialment per a un concert públic oferit per Anton Stadler el 23 de març de 1784, és menys probable, ja que aquesta interpretació no té una relació provada amb la data de composició.

L'autògraf d'aquesta obra conté quatre fulles paper tipus 57. Quatre composicions que presenten aquest tipus de paper poden ser datades sense dubtes en 1781. Alan Tyson va afirmar que aquest fet és prou convincent com per pressuposar que el K.361 va ser compost en 1781. No hi ha en absolut cap evidència que les vint fulles d'aquest tipus de paper que van aparèixer en l'autògraf del K.361 foren destinades per a una altra obra, a partir del patró d'ús del paper sembla clar que la "Gran Partita" era el principal projecte pel qual Mozart va adquirir aquest tipus de paper. La història documental mostra així mateix que hi ha una referència inequívoca a una banda de música vienesa en 1781.

La interpretació de tan sols quatre moviments en 1784 va donar lloc al fet que durant molt de temps es pensara que l'obra havia estat escrita en dues fases, tot i que actualment es descarta aquesta possibilitat.